

DOI 10.31392/UDU-nc.series15.2023.12(172).36
УДК 371.315.6

Шевчук О.П.
аспірант факультету фізичної
культури, спорту та здоров'я
Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк
Белікова Н.О.
доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри теорії фізичного виховання та рекреації
Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк

РОЗВИТОК КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ НУШ ЗАСОБАМИ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Ігрова діяльність як один із ефективних методів навчання відіграє важливу роль у формуванні ключових компетентностей учнів молодшого шкільного віку. У статті визначено та систематизовано особливості розвитку ключових компетентностей учнів початкових класів посередництвом використання ігрової діяльності на уроках фізичної культури. Зазначено компетентнісний підхід щодо реалізації ключової реформи шкільництва «Нова українська школа» через формування ключових компетентностей: спілкування державною мовою; спілкування іноземними мовами; математичну компетентність; основні компетентності у природничих науках і технологіях; інформаційно-цифрову компетентність; уміння вчитися впродовж життя; ініціативність і підприємливість; соціальну та громадянську компетентність; обізнаність та самовираження у сфері культури; екологічну грамотність і здоровий спосіб життя. Розкрито різні підходи до формування ключових компетентностей молодших школярів на уроках фізичної культури засобами ігрової діяльності. Схарактеризовано ігрову компетентність як здатність дитини розуміти, створювати та приймати участь у різноманітних іграх, що включає у себе фізичну активність, спільну взаємодію з однолітками, розвиток стратегічного та тактичного мислення під час гри, а також вміння дотримуватися правил гри та спортивної етики. Наголошено на подальшій розробці проблеми розвитку ключових компетентностей учнів за допомогою ігрової діяльності.

Ключові слова: ігрова діяльність, фізична культура, ключові компетентності, початкова школа, навчання, мотивація, розвиток.

Shevchuk O. P., Bielicova N. O. Development of NUS key competencies through game activities in primary school. Game activity as one of the effective teaching methods plays an important role in the formation of key competencies of primary school students. The article identifies and systematizes the peculiarities of the development of key competencies of primary school students through the use of game activities in physical education lessons. The competence-based approach to the implementation of the key reform of schooling «New Ukrainian School» through the formation of key competencies is indicated: communication in the state language; communication in foreign languages; mathematical competence; basic competencies in natural sciences and technologies; information and digital competence; lifelong learning skills; initiative and entrepreneurship; social and civic competence; cultural awareness and expression; environmental literacy and healthy lifestyle. Different approaches to the formation of key competencies of junior schoolchildren in physical education lessons through game activities are revealed. The game competence is characterized as the ability of a child to understand, create and participate in various games, which includes physical activity, joint interaction with peers, development of strategic and tactical thinking during the game, as well as the ability to follow the rules of the game and sports ethics. Further elaboration of the problem of developing students' key competencies through game activities is emphasized.

Key words: game activity, physical education, key competencies, primary school, learning, motivation, development.

Постановка проблеми. Розвиток ключових компетентностей учнів початкової школи є однією із найважливіших складових сучасної освітньої парадигми, в рамках якої визначена необхідність формування широкого спектру навичок та здібностей у дітей, які допоможуть їм успішно справлятися з викликами сучасного суспільства. У цьому контексті ігрова діяльність як один із ефективних методів навчання, відіграє важливу роль у розвитку учнів молодшого шкільного віку. Формування ключових компетентностей відбувається у взаємозв'язку й вимагає нового підходу до організації освітнього процесу, у закладах загальної середньої освіти зокрема. Урізноманітнення методів, прийомів, форм роботи активізує як навчальну, так і рухову діяльність учнів, саме тому проблема реалізації компетентнісного підходу на уроках фізичної культури є актуальною [2].

Аналіз літературних джерел. У процесі аналізу літературних джерел стосовно розвитку ключових компетентностей учнів початкової школи з використанням ігрової діяльності враховано праці авторів, що внесли свій внесок в дослідження цієї проблеми. Зокрема, дослідники Н. Москаленко, Н. Сороколіт, І. Турчик та ін. звертають увагу на важливість ігрового підходу в освітньому процесі, особливо на початковому етапі освіти. Роботи М. Лук'яненка, Р. Чопик присвячені дослідженню ігрової компетентності та її ролі в формуванні ключових навичок учнів. Р. Шиян досліджує ігровий аспект навчання і вплив ігрової діяльності на розвиток учнів. Роботи О. Римар, А. Соловей, У. Шевців, В. Матвіїв розглядають психолого-педагогічні аспекти використання ігрової діяльності в навчанні. Б. Цюпак розглядає ігрові технології в освітньому процесі та їх вплив на формування ключових компетентностей школярів.

Мета статті – визначити та систематизувати особливості розвитку ключових компетентностей учнів початкових класів посередництвом використання ігрової діяльності на уроках фізичної культури.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасне суспільство висуває до освіти нові вимоги, однією з яких є формування особистості, що спроможна ухвалювати неординарні рішення й ефективно налагоджувати взаємини у швидкоплинній реальності. Активність, самостійність, творчість, здатність адаптуватися до стрімких змін – ці риси особистості дуже важливі на сучасному етапі історичного розвитку, а їх формування потребує реалізації нових підходів до процесу навчання. Здобувачі освіти потребують не тільки ґрунтовних знань із предметів, а й високого рівня розвитку різних типів компетентностей [1].

Концепція нової української школи (НУШ) передбачає перехід від традиційного підходу до навчання до більш сучасного та гнучкого, який враховує потреби учнів та вимоги сучасного суспільства. Основні компоненти цієї концепції включають формування компетентностей для самореалізації учнів у сучасному світі, орієнтацію на індивідуальні потреби кожного учня в освітньому процесі, а також наскрізний підхід у вихованні, спрямований на формування їх цінностей. У Законі України «Про освіту» (2017) зазначено, що відповідно до сучасної мети освіти здійснюється «всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, її талантів, інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей», формування цінностей, необхідних для успішної самореалізації в подальшому житті [4].

Модернізація сучасної початкової освіти сьогодні в першу чергу пов'язана з впровадженням в освітній процес технологій, які розкривають особистісний потенціал молодших школярів, створюють умови активного включення учнів у самостійну пізнавальну діяльність, організовують дослідницький простір учнів молодшого шкільного віку, сприяють формуванню у них ключових компетентностей. Значну роль серед них відіграють ігрові технології [5].

Фізкультурна галузь стандарту початкової школи в контексті НУШ має на меті формування різних ключових компетентностей учнів, спрямованих на гармонійний фізичний розвиток та підвищення функціональних можливостей організму. Основна ідея полягає у створенні стійкої мотивації здобувачів освіти до занять фізичною культурою та спортом. Здобувач освіти в рамках цієї галузі демонструє рухові вміння та навички, які він здобуває через регулярну рухову активність на уроках фізичної культури. Важливо, щоб ці навички знайшли своє втілення у різних життєвих ситуаціях, сприяючи покращенню якості життя [6].

Порівнюючи результати навчання через компетентності, з одного боку, та знання, вміння й навички, Г. Скоробогатова й І. Родигіна стверджують, що компетентність є інтегрованим результатом освіти; на відміну від функціональної грамотності, дозволяє розв'язувати цілу низку завдань; на відміну від навички, є усвідомленою й навіть передбачає етап визначення мети; на відміну від умінь, є здатною до перенесення, причому компетентність удосконалюється не через автоматизацію як навичка, а через інтеграцію з іншими компетентностями, тобто через усвідомлення загальної основи діяльності зростає компетентність; на відміну від знання, існує у формі діяльності (реальної чи розумової), а не інформації про неї [14].

Відтак, С. Моїсєєв компетентнісний підхід розглядає як «систематичну роботу педагога, спрямовану на розвиток у здобувачів освіти предметних, загальногалузевих і ключових компетентностей, які у своїй єдності дозволяють учням ефективно вирішувати проблеми у сфері збереження, підтримання та відновлення здоров'я людини». Аналізуючи зміст навчальних програм автор приходиться до висновку, що учителям фізичної культури слід «спрямовувати свої уроки не тільки на фізичну підготовленість, а й на розвиток особистості, на індивідуальне сприймання навчального матеріалу, відходу від жорсткої регламентації занять, підвищення їхньої емоційної насиченості, максимальної різноманітності форм, методів і засобів фізичного виховання, широкого використання інноваційних здоров'язбережувальних технологій». Ключовими, на думку автора, є народні ігри та естафети, які «для учнів, за умов правильної організації та проведення, є прекрасною школою та лабораторією думки, взаємоповаги, взаємопідтримки, творчості, ініціативності та здоров'я» [9].

Дослідження І. Омеляненка присвячені проблемі формування компетентностей учнів основної школи на уроках фізичної культури. Однією з ефективних умов автор вбачає реалізацію міжпредметних зв'язків, які «розглядаються розробниками навчальної програми як вимога до сучасного уроку фізичної культури, а її дотримання сприятиме формуванню уявлень школярів про цілісний світ, забезпечуватиме набуття ними прикладних навичок» [12].

Ключові компетентності – ті, яких кожен потребує для особистої реалізації, розвитку, активної громадянської позиції та працевлаштування і які забезпечать особисту реалізацію та життєвий успіх. Кожна з них включає в себе знання, уміння, мислення, а також формування особистих поглядів і цінностей. НУШ включає формування 10 компетентностей здобувачів освіти: спілкування державною мовою; спілкування іноземними мовами; математичну компетентність; основні компетентності у природничих науках і технологіях; інформаційно-цифрову компетентність; уміння вчитися впродовж життя; ініціативність і підприємливість; соціальну та громадянську компетентність; обізнаність та самовираження у сфері культури; екологічну грамотність і здоровий спосіб життя [11].

У контексті ігрової діяльності, на уроках фізичної культури ефективно поєднувати розвиток ключових компетентностей з грою. Ігрові методи не лише стимулюють фізичний розвиток, але й сприяють формуванню широкого спектру універсальних вмінь та навичок. Ігрова діяльність на уроках фізичної культури виступає не лише як засіб фізичного розвитку, але і як ефективний інструмент для комплексного розвитку ключових компетентностей учнів у початковій школі [10].

Сучасна освітня система в галузі фізичної культури повинна спрямовуватися на розвиток ключових компетентностей в рамках НУШ. Зрозуміло, що кожна з цих компетентностей учні будуть розвивати поступово, у процесі вивчення різних предметів на різних етапах освітнього процесу. Разом з тим, кожен ключову компетентність можна розвивати, використовуючи ігровий метод на уроках фізичної культури.

Вільне володіння державною мовою під час занять фізичною культурою виховується та реалізується за допомогою написання різних завдань на спортивну тематику, аналізування інформаційних джерел іншими мовами з фізичної культури та здорового способу життя, читанням спортивних новин.

Спілкування іноземними мовами – це ключова компетентність, яку можна розвивати за допомогою рухливих ігор. Одним із прикладів такої гри є гра: «Кольори», де педагог використовує англійську мову для називання кольорів, а учні повинні швидко знайти відповідний колір у спортивному залі та доторкнутися до нього. Ця гра сприяє розвитку мовних навичок та спілкування на іноземній мові в активному фізичному середовищі.

Математична компетентність передбачає виявлення простих математичних залежностей в навколишньому світі, моделювання процесів та ситуацій із застосуванням математичних відношень та вимірювань. Математичну компетентність під час уроку фізичної культури можна формувати, використовуючи математичні методи під час занять, а саме: у початкових класах при проведенні естафет добирають такі завдання, які би давали можливість здійснювати математичні підрахунки, приклади на віднімання, додавання, множення чи ділення. У середніх та старших класах за допомогою математичних методів контролювати свій фізичний стан, здійснювати підрахунок та аналізувати частоту серцевих скорочень у стані спокою та під час фізичних навантажень, що дозволить школярам створювати індивідуальні фізкультурно-оздоровчі програми. Під час проведення двобічних спортивних ігор вести рахунок при проведенні змагань у різних видах спорту, а також розраховувати зусилля для досягнення мети, аналізуючи швидкість, відстань, траєкторію, тощо. При формуванні цієї ключової компетентності учитель фізичної культури має донести до учня важливість математичного мислення для фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності.

Розвиток компетентностей у сфері природничих наук, техніки і технологій включає в себе розвиток допитливості, пошук нових ідей, спостереження і дослідження, формулювання припущень і висновків на основі експериментів, а також вивчення навколишнього світу через спостереження та дослідження. У процесі формування цих компетентностей важливо надавати підтримку фізкультурно-оздоровчим заняттям в природному середовищі, використанню природних ресурсів у фізичній культурі, навчанню організації туристичних подорожей і впровадженню інноваційних технологій для збереження здоров'я та задоволення від фізичної активності.

Екологічна компетентність у фізичній культурі полягає у формуванні знань щодо небезпек навколишнього середовища, особливостей дотримання техніки безпеки та попередження травматизму під час занять фізичними вправами, основ гігієни, а також усвідомлення важливості збереження природного середовища. Вивчення цих аспектів допомагає учням не тільки зберігати своє здоров'я, але й стає основою для створення екологічно свідомого покоління, яке розуміє вплив фізичної активності на природне середовище та прагне до збалансованого підходу до власного здоров'я та довкілля.

Розвиток інформаційно-цифрової компетентності в початковій школі під час уроків фізичної культури можливий за допомогою різноманітних ігрових підходів. Одним з прикладів є «Цифрова естафета», де діти використовують цифрові прилади (смартфони або планшети) для вимірювання власної активності, таких як кроки, витрати калорій, час виконання вправ. Ця засіб допомагає дітям розуміти, як використовувати технології для моніторингу свого фізичного стану. Завданнями можуть бути ігри, спрямовані на розвиток навичок безпечного та ефективного використання цифрових ресурсів для пошуку інформації про корисні вправи та методи тренувань. Такий інтерактивний підхід допомагає дітям не лише вивчати фізичні аспекти, але й розвивати вміння користуватися цифровими засобами для покращення свого здоров'я та фізичної активності.

Розвивати компетентність *Ініціативність і підприємливість* у молодших школярів на уроках фізичної культури можна за допомогою ігор та завдань, що спонукають їх до самостійних дій та власної ініціативи. Наприклад, завдання «Створи свою вправу» дозволяє учням створити власні фізичні вправи та продемонструвати їх іншим, спонукаючи їх виявити творчість та ініціативу. Гра «Організуй свій фітнес-клуб» дає учням можливість розділитися на групи та розробити фітнес-програми для однокласників, включаючи вибір вправ, планування тренувань та розробку інструкцій. Ці ігри сприяють розвитку навичок самостійності, творчості та відкритості до нових ідей серед учнів.

Розвивати *соціальну та громадянську компетентність* серед молодших школярів на уроках фізичної культури можна шляхом залучення їх до різноманітних командних ігор та естафет. У таких іграх діти навчаються працювати як частина команди, спільно вирішувати поставлені завдання, розподіляти обов'язки, взаємодіяти та вирішувати конфлікти. Наприклад, естафета, де учні повинні разом досягти певної мети, надихає їх на взаємодію та підтримку один одного, таким чином розвиваючи соціальні навички та відчуття громадянської відповідальності. Обізнаність та самовираження в сфері культури розвиваються різними формами фізичного виховання, включаючи спортивні свята, спортивні змагання, рухливі перерви та фізкультхвилинки.

Ігрова компетентність є важливим компонентом у розвитку ключових компетентностей НУШ на уроках фізичної культури в початковій школі. За допомогою гри учні отримують можливість активно взаємодіяти з навколишнім середовищем, спілкуватися з однолітками та розвивати навички спільної діяльності. Гра сприяє розвитку фізичних, когнітивних та соціальних вмінь у дітей, що є важливими компетентностями НУШ. Вона сприяє розвитку творчості, саморегуляції, вміння вирішувати проблеми та співпрацювати з іншими, що має велике значення для формування всебічно розвинутих особистостей здатних адаптуватися до сучасного світу [7].

На думку Н. Луцана, «ігрова компетентність – це сформованість у дітей ігрових дій, ініціативність, самостійність дітей в ігровій діяльності; творче відображення реальних і казкових ситуацій; ініціювання і розгортання ігрового задуму і сюжету гри; вміння об'єднуватись з однолітками на основі ігрового задуму, рольової взаємодії, особистих уподобань; дотримання норм та етикету спілкування» [8].

Ігрова компетентність це – здатність дитини до вільної, емоційно насиченої спонтанної активності з власної ініціативи, у якій реалізується можливість застосування наявних і освоєння нових знань та особистісного розвитку через

прагнення дитини до участі в житті дорослих шляхом реалізації інтересів в ігрових та рольових діях в узагальненій формі» [13].

Такі науковці як Гордієнко-Митрофанова І., Саута С., Безкоровайний С. Поняття «ігрова компетентність» визначають як систему внутрішніх ресурсів, до якої звертається людина з метою найкращого врівноважування своєї індивідуальності з зовнішніми умовами соціального оточення на основі позитивних емоцій – інтересу й радості, часто їх ефективного прояву, що супроводжується напруженням або збудженням [3].

Ігрова компетентність є важливим аспектом в сучасному розвитку дітей, зокрема в контексті НУШ. Це вміння та навички, пов'язані з умінням дітей брати участь у різних ігрових ситуаціях, розуміти правила гри, взаємодіяти з однолітками, творчо вирішувати завдання та розв'язувати конфлікти в ігровому середовищі. Ігрова компетентність сприяє розвитку когнітивних, соціальних та фізичних навичок учнів, а також формує важливі риси особистості, такі як комунікабельність, толерантність, творчість і саморегуляція [15].

Ми визначаємо **ігрову компетентність** як здатність дитини розуміти, створювати та приймати участь у різноманітних іграх, що включає у себе фізичну активність, спільну взаємодію з однолітками, розвиток стратегічного та тактичного мислення під час гри, а також вміння дотримуватися правил гри та спортивної етики.

На уроках фізичної культури ігрова компетентність набуває особливої важливості. Ігри допомагають дітям розвивати фізичні якості, які необхідні для збереження здоров'я, а також навчають співпрацювати в команді та вирішувати різноманітні завдання. Крім того, вони сприяють формуванню в учнів позитивного ставлення до фізичної активності, що є актуальним у сучасному світі, дедалі більше дітей стикаються з проблемами недостатнього руху та ведуть малорухливий спосіб життя. Таким чином, ігрова компетентність на уроках фізичної культури в НУШ впливає на різнобічний розвиток дітей та формує позитивне ставлення до фізичної активності, що є надзвичайно важливим в сучасному контексті [11].

На шляху формування ігрової компетентності учнів на уроках фізичної культури, важливо враховувати різноманітні аспекти, такі як емоційно-ціннісне ставлення, пізнавальний інтерес, розвиток фізичних навичок і соціальних вмінь. Перетворюючи ці аспекти на практичні навички, учні навчаються співпрацювати, вміють оцінювати і контролювати власну активність під час гри, розвивають рухову координацію та стратегічне мислення. Саме ці навички і формують ігрову компетентність, яка є ключовою в процесі фізичної активності на уроках фізичної культури [15].

Висновки. Провідною ідеєю концепції НУШ є навчання через гру, яка виступає важливим і необхідним засобом розвитку ігрової компетентності школярів на уроках фізичної культури в початковій школі. Вона створює ідеальне середовище для дітей, де вони можуть розвивати рухові та соціальні навички, сприяти пізнанню світу навколо себе та набувати досвід у спільній діяльності з однолітками. Гра дозволяє навчити дітей важливим аспектам співпраці, фізичної активності та розвитку особистості, що робить ігрову компетентність надзвичайно важливою у сучасній початковій школі.

Результати нашого дослідження підтверджують важливість використання ігрової діяльності як ефективного засобу для розвитку ключових компетентностей учнів початкової школи в рамках НУШ. Ігри сприяють активному навчанню, розвитку критичного мислення, комунікативних навичок та сприяють здоровому фізичному розвитку дітей. Тому проблема розвитку ключових компетентностей учнів за допомогою ігрової діяльності вимагає подальшого наукового дослідження та розробки нових педагогічних підходів для досягнення цієї мети.

Перспективи подальших досліджень у цій тематиці пов'язані з пошуком нових інноваційних підходів до використання ігрової діяльності на уроках фізичної культури для розвитку ключових компетентностей учнів початкової школи. Важливо дослідити, які ігри й форми гри є найбільш ефективними для розвитку ключових компетентностей, а також які методи та стратегії можуть бути використані для досягнення цієї мети.

Література

1. Белікова Н. О. Науково-методологічні підходи до професійної підготовки сучасного фахівця з фізичного виховання та спорту. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. Серія № 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт). 2014. Вип. 3К(44)14. С. 91-96.
2. Белікова Н., Подубінська С. Сучасний стан організації позакласної роботи з фізичної культури. *Вісник Кам'янець-Подільського університету імені Івана Огієнка. Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини*. 2019. Вип. 14. С.15–19.
3. Гордієнко-Митрофанова І., Саута С., Безкоровайний С. Грайливість чи ігрова компетентність. *Навчально-наочний посібник–тренінг для студентів дистанційної форми навчання*. Київ: ГО «МНГ», 2023. 6 с.
4. Державний стандарт початкової освіти. URL: <https://cutt.ly/wwQnNCKT> (дата звернення: 02.11.2023).
5. Концепція Нової української школи. URL: <https://cutt.ly/EwnzswZj> (дата звернення: 03.11.2023).
6. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: бібліотека з освітньої політики / Під заг. ред. О.В. Овчарук. Київ: К.І.С., 2004. 112 с.
7. Концепція Нової української школи. URL: <https://cutt.ly/EwnzswZj> (дата звернення: 03.11.2023).
8. Луцан Н. Формування ігрової компетентності дітей старшого дошкільного віку. URL: <https://cutt.ly/wwTMM70D> (дата звернення: 05.11.2023).
9. Моїсєєв С. О. Рухливі ігри як важлива складова реалізації компетентнісного підходу до навчання учнів 1-4 класів на уроках фізичної культури у Новій українській школі. *Спортивні ігри*. 2019. №2(12). С. 29-40.
10. Моїсєєв С. О., Гузар В. М., Шалар О. Г. Концептуальні засади розвитку предметних компетентностей учнів 1-4 класів на уроках фізичної культури в новій українській школі. *Педагогічний альманах: збірник наукових праць* Херсон: КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», 2019. Випуск 43. 45-54 с.

11. Москаленко, Н.В., Сороколіт, Н.С. & Турчик, І.Х. Ключові компетентності у фізичному вихованні школярів в рамках реформи «Нова українська школа». *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. Серія 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт). 2019. Вип. 5 (113). С. 223-228.
12. Омеляненко І. Проблеми формування компетентностей учнів основної школи на уроках фізичної культури. *Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету*. Серія: Педагогіка. № 1 (20) 2018. С. 89- 93.
13. Освітній напрям «Гра дитини». URL: <https://cutt.ly/rwT1jy02> (дата звернення: 08.11.2023).
14. Пометун О. І. Дискусія українських педагогів навколо питань запровадження компетентнісного підходу в українській освіті. *Компетентнісний підхід у сучасній освіті : світовий досвід та українські перспективи*. К. : «К.І.С.», 2004. С. 66-72.
15. Сороколіт Н. С. Ставлення учителів фізичної культури до сучасної шкільної програми. *Молода спортивна наука України*. 2014. Вип. 18, т. 2. С. 150-55.

Reference

1. Scientific and methodological approaches to the professional training of a modern specialist in physical education and sports. *Scientific journal of the Drahomanov National Pedagogical University*. Series № 15. Scientific and pedagogical problems of physical culture (physical culture and sports). 2014. Issue 3K(44)14. 91-96 P.
2. Belikova N., Podubinska S. The current state of organization of extracurricular work on physical culture. *Bulletin of Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko University. Physical education, sport and human health*. 2019. Issue 14. 15-19 P.
3. Gordienko-Mitrofanova I., Sauta S., Bezkorovainyi S. Playfulness or game competence. *Training manual for distance learning students*. Kyiv: NGO "MNG", 2023. 6 P.
4. State standard of primary education. URL: <https://cutt.ly/wwQnNCKT> (accessed: 02.11.2023).
5. Concept of the New Ukrainian School. URL: <https://cutt.ly/EwnzswZj>
6. Competence-based approach in modern education: world experience and Ukrainian perspectives: library on educational policy / Edited by O.V. Ovcharuk. Kyiv: K.I.S., 2004. 112 P.
7. Concept of the New Ukrainian School. URL: <https://cutt.ly/EwnzswZj> (accessed: 03.11.2023).
8. Formation of game competence of children of senior preschool age. URL: <https://cutt.ly/wwTMM70D> (accessed: 05.11.2023).
9. Moiseiev SO. Moving games as an important component of the implementation of a competence-based approach to teaching pupils of grades 1-4 in physical education lessons in the New Ukrainian School. *Sports games*. 2019. №2(12). 29-40 P.
10. Moiseiev S.O., Huzar V.M., Shalar O.G. Conceptual bases of development of subject competences of pupils of grades 1-4 at physical culture lessons in the new Ukrainian school. *Pedagogical almanac: a collection of scientific papers Kherson: Kherson Academy of Continuing Education*, 2019. Issue 43. 45-54 P.
11. Moskalenko, N.V., Sorokolit, N.S. & Turchyk, I.H. Key competencies in physical education of schoolchildren in the framework of the reform "New Ukrainian School". *Scientific journal of the Drahomanov National Pedagogical University*. Series 15. Scientific and pedagogical problems of physical culture (physical culture and sports). 2019. Issue 5 (113). 223-228 P.
12. Omelianenko I. Problems of forming competencies of primary school students in physical education lessons. *Scientific Bulletin of Melitopol State Pedagogical University*. Series: Pedagogy. № 1 (20) 2018. 89- 93 P.
13. Educational direction "Child's play". URL: <https://cutt.ly/rwT1jy02> (accessed: 08.11.2023).
14. Pometun O. I. Discussion of Ukrainian teachers around the issues of introducing a competence-based approach in Ukrainian education / O. I. Pometun // *Competence-based approach in modern education: world experience and Ukrainian prospects* - K. : K.I.S., 2004. 66-72 P.
15. The attitude of physical education teachers to the modern school program. *Young sports science of Ukraine*. 2014. Issue 18, Vol. 2. 150-55 P.